VI. évfolyam, 39. szám 1950 szeptember 22

Ludas Matyi

70 fillér

Háziasszony: Látja, nekem van itthon tizenkét kiló cukrom, tizennégy kiló hagymám, huszonöt kiló krumplim és én nem is állok sorba ezért.

Népnevelő: Igen, de ezért állnak sorba a többiek . . .

Gádor Béla

Truman imája

Az amerikai sajtóból tudom, hogy kedvenc elnököm, Harry Truman minden reggel imádkozik, mielőtt ájtatos napi tevékenységét elkezdené. Ezek az imák állítólag odafenn, illetékes körökben nagy derültséget keltenek, olyannyira, hogy egy ismert nevű szeráf, lapunk külső munkatársa, beküldte nekünk egy ilyen reggeli fohász teljes hiteles szövegét, amelyet alább közlünk:

Ó én édes Istenem, Mindenható Atyám, hivatkozással folyó hó 18-án kelt könyörgésemre, ismételten és nyomatékosan felkérlek, hajtsd füledet számnak beszédére és ne zárd be a Te szivednek kapuját az alábbi pontokba foglalt legerélyesebb és leghatározottabb esedezésem előtt.

1. Többízben voltam bátor hálaéneket zengeni arról, miszerint Te vagy az élő Isten, aki kiválasztottad a Te angolszász népedet, adván néki faji felsőbbséget és gyarmatokat. Ez a körülmény bizonyos kötelezettségeket ró rád, ó Uram, Mindenség jóságos Atyja, hogy meg is védd a mi gyarmatainkat, hogy hosszú extraprofitunk legyen itt ezen a földön.

2. Mert jó dolog jó reggel dícsérni az Urat és éneket mondani az ő nevének és jó dolog utána alaposan bereggelizve kuponokat vágni és háborúra uszítani, amint az a New-York Timesban írva vagyon. Mert alázatos az én lelkem s nem kíván mást, minthogy lábomat veresre fessem a vérben s hogy bevonulhassak elleneim országába, elől a trösztelnökök, utána a konszernek alázatoslelkű fiai, síppal, dobbal, szaxofonnal, virágokat dobáló flepperek közepette.

3. De nagy sajnálattal kell tapasztalnom, ó Mindenség kegyes Atyja, hogy ebben az ügyben még seminő intézkedést nem foganatosítottál. Mert többen vannak a fejem hajszálánál, akik engem gyűlölnek, mély sárba estem bele, minek neve válság és a vizek már agyamig hatoltak. Ellenim nagyhirtelenséggel lövöldöznek, népemet megtapossák, hű gengsztereimet a tengerbe vetik.

4. Miért füstölög ellenem haragod, ó Uram, holott többízben határozottan felkértelek, miszerint legyek én kedvesebb előtted az ökörnél s hasadtkörmű tuloknál, mert tulok vagyok én is a tulkok között, ó Istenem, te tudod az én balgaságomat, hiszen egymás közt vagyunk, megmondhatom, nagy hólyag vagyok én a Te színed előtt.

5. Mert íme háborognak ellenségeim, az edomiták, moabiták, gebaliták, vasutasok, bányászok és farmerek, nem hátrálnak meg előttem, hanem sztrájkolván mondják nekem: coki, coki, kuss, kuss.

6. Ne hagyj el engem, ó Uram, az én vénségemnek idején, midőn agyam lágyulni kezd s beszédem zavarossá lőn mint moslék, mit disznók elé vetnek. Mert állandó a Te királyi széked, ó Isten, de nem állandó az én elnöki székem, kenyerem és kaviárom izetlenül fordul ki szájamból, pezsgőmbe belévegyülnek könnyeim.

7. Imé, ilyen következményekkel jár a Te érthetetlen magatartásod, ó Örökkévaló Isten, ezért utoljára szólítalak fel, adj nékem lehetőséget, hogy atombombáimmal és bacillusaimmal elpusztíthassam a világot, amelyet Te hat napon át teremtettél, mindnyájunk örömére.

8. Ó én édes Istenem, fogadd megkülönböztetett nagyrabecsülésem kifejezését, ámen.

Akire a régi választás épült

Akire a mai választás épül

A Truman, a Johnson, meg a Marshall

Mint értesülök, Johnson amerikai hadügyminisztert Truman hadügyön billentette. Cselédkönyvébe nyilván beírta: Ép elmével távozott — ami amerikai hadügyminisztereknél éppenséggel nem mindennapos dolog.

Már most felmerül a kérdés, hogy miért rúgta ki Truman Johnsont, amikor hiszen Johnson nem volt rossz hadügyminisztere az USA-nak. Az uszításhoz értett, a hazugsághoz értett, a hadügyekhez nem értett, szóval vérbeli amerikai hadügyminiszter volt. Különösen erős volt a harctéri statisztikákban, amelyekre külön módszere volt. Módszerének alapja az volt, hogy háromszáz halott esetén egy halottat jelentett, kétszáz halott esetén sehány halottat és száz halott esetén már minusz tíz halottat.

Tehát miért rúgta ki mégis Truman?

Egyszerű a dolog. Mac Arthur rengeteg marhaságot csinál Koreában, Truman rengeteg marhaságot csinál Washingtonban, Mac Arthurt azonban nem nélkülözheti a hadsereg, mert három nagyvállalat főrészvényese, sajátmagát pedig nem rúghatja ki Truman; tehát kirúgták Johnsont.

Utóda Marshall tábornok.

Ő foglalta el azt a széket, amelyből megőrülve és megöngyilkolva szoktak a miniszterek távozni.

Úgylátszik, megfogant a Marshall-terves országok lakóinak az átka.

HALMOZÓNÉ FIACSKÁJA

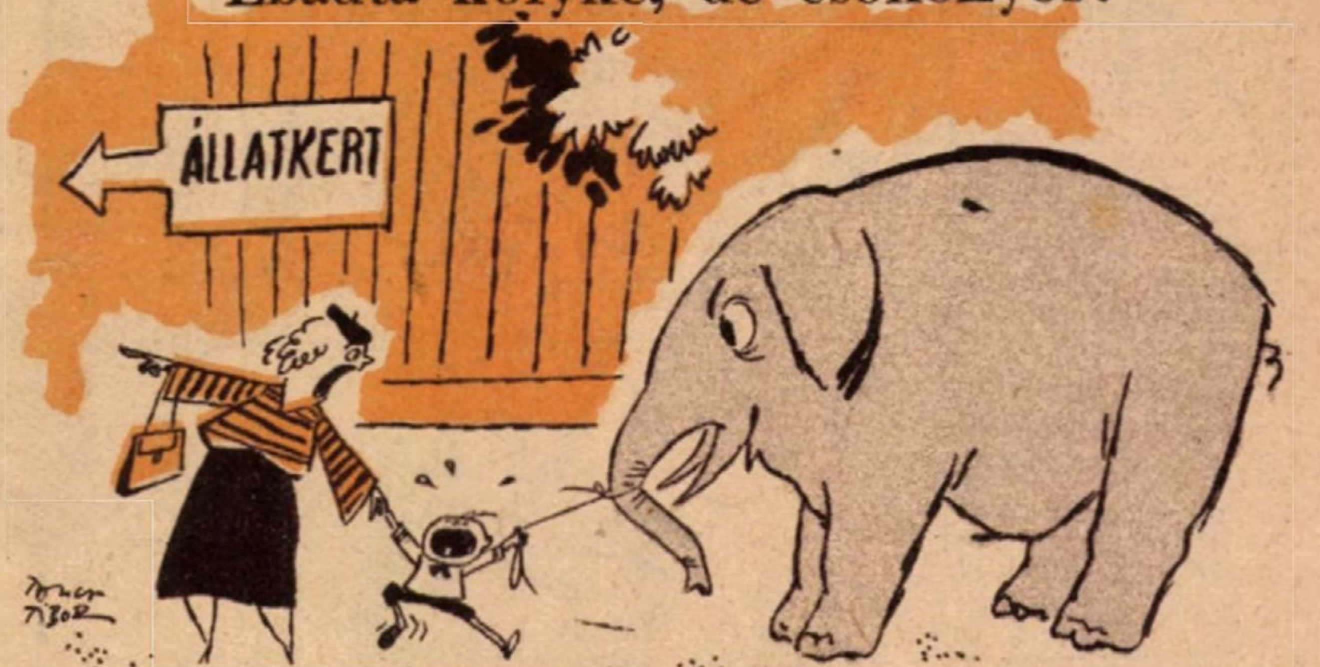
— Elmondtam a tanítónéninek, hogy az én anyukám a legjobb a világon, egy szekrény tele van cukorral...

Hollywood a pápa közreműködésével filmet készít a szentek életéről

— Szó sem lehet róla! Ezzel a lábikrával akar maga Szent Olga lenni?

Ebadta kölyke, de csökönyös!

— Gyere Pistuka, vigyük vissza szépen, nem a miénk!

Takarékos ember

— Pokolba ezekkel az ügyetlen pilótákkal! Nem tudnak célozni, úgy dobálják a tengerbe a drága bombáimat, mintha nem is lenne kórház, iskola meg árvaház a világon!...

Hosszabb lesz-e a juhok farka?

Értesültem róla, hogy a juhok farkát eddig levágták. Értesültem arról is, hogy Kovács Antal, a Gyapjúkereskedelmi Vállalat vezérigazgatója 1950 február 22-én az Országos Találmányi Hivatalhoz újítási javaslatot nyujtott be: Ne vágják le a juhok farkát. A juhok farkán gyapjú van. Ha a farkot levágjuk, elvesztjük a gyapjut. 70—80 grammot vesztünk el. Összesen 13 ezer kilogrammot. Értéke: 150 ezer forint.

Értesültem róla, hogy 1950 március 6-án az Orsz. Találmányi Hivatal értekezletet tartott, melyen részt vettek a Tenyészállatforgalmi Vállalat, az Állattenyésztési Kutató Intézet, a Földművelési Minisztérium Állattenyésztési főosztálya s a Tervhivatal Mezőgazdasági főosztálya kiküldött megbizottai és a szakemberekkel együtt megállapították, hogy Kovács Antal újítását **el kell** *fogadni, mert*

a) a hosszú fark nem jelent hátrányt,

b) a rövid fark nem jelent előnyt a juhtenyésztésre.

Értesültem róla, hogy 1950 március 6-án az Orsz. Találmányi Hivatal fölkérte a Földművelési Minisztériumot a juhok farkkurtításának eltiltására, mire a Földművelési Minisztériumból 1950 március 21-én a következő irat ment ki:

„Valamennyi mezőgazdasági igazgatónak

Székhelyén.

Köztudomású, hogy a merino juhfajtához tartozó kos és jerke bárányok farkát — kivéve egyes vármegyéket — általában kurtitani szokták. Mivel a farkkurtításnak olyan számottevő jelentősége nincs, amely további fenntartását indokolttá tenné, viszont általános megszüntetésével 5 éves juhtenyésztési tervünk számszerű felfuttatása kapcsán számottevő többletgyapjúhozam érhető el, utasitom a Címet, hogy szervein és a népi szerveken keresztül a legeredményesebben gondoskodjék arról, hogy termelőszövetkezeteink és dolgozó parasztjaink juhállományukban az ürübárányokhoz hasonlóan a kos és jerke bárányok farkkurtitását is megszüntessék,. Budapest, 1950 március 21. A miniszter rendeletéből: Boros Gergely főosztályvezető".

Értesültem róla, hogy a Földművelési Minisztérium nemcsak a farkkurtítás beszüntetését rendelte el, hanem föl is hívta a Tenyészállatforgalmi Vállalat figyelmét arra, hogy elsősorban hosszúfarkú bárányokat vásároltasson.

Vagyis: az újítás bevezetése országosan el volt rendelve.

Most végre kellett hajtani.

De értesültem róla, hogy az ügyben fordulat következett be. Augusztus 7-én az Orsz. Találmányi Hivatalhoz leirat érkezett:

„Földművelésügyi Miniszter. 8.500/Alt/532/1950. Tárgy: Juhfarok levágásának mellőzése.

Országos Találmányi Hivatal elnökének, Budapest, Sztálin-tér 4.

Az Orsz. Találmányi Hivatal figyelmét ismételten felhívom a következőkre: ez ügyben már korábban állásfoglalásomat leszögeztem. Azóta több juhász panasszal fordult hozzám, miért nem lehet a juhok farkát az eddig szokásban volt módon levágni.

Javaslom, hogy ezen ügy kivizsgálására bizottságot szervezzen, amely bizottság a súlypont helyeken (Békés, Szolnok megyékben) közvetlen a gyakorlati dolgozók érvelése alapján döntené el a fenti probléma helyes megitélését.

Budapest, 1950 augusztus 7. Muhari Sándor sk. állattenyésztési oszt. vez. h."

Értesültem róla, hogy ezzel a leirattal a hosszú farok még nem volt végleg megölve. A Földművelési Minisztérium 1950 szeptember ötödikén még a következő lövedéket küldte az Orsz. Találmányi Hivatalba:

„Földművelésügyi Miniszter.
Az Országos Találmányi Hivatal Elnökének,
Budapest.

Kovács Antal újításával kapcsolatban, amely a juhok farkkurtításának eltiltását javasolta általánosan bevezetni, az alábbiakat közlöm:

1. Az újítás ugyan egy értekezleten helyeslésre talált, azonban elfogadása illetékes szervek által nem történt meg, tehát bevezetés elmulasztásáért senkit nem lehet felelősségre vonni.

2. Az újítás figyelemreméltó, azonban még nem teljesen tisztázódott, hogy valóban jár-e olyan eredménnyel és gyapjúnyereséggel, mint ahogyan azt az újító kimutatja. Az újítás bevezetése előtt tehát szükségesnek tartom a kérdés tüzetes megvizsgálását s ezzel az Állattenyésztési Kutató Intézetet biztam meg. Az Állattenyésztési Kutató Intézet folyó év december hó végéig fog alapos, vizsgálat után véleményt adni, s ennek alapján fogom eldönteni az újítás bevezetésének kérdését.

Budapest, 1950 szeptember 5.
Erdei sk".

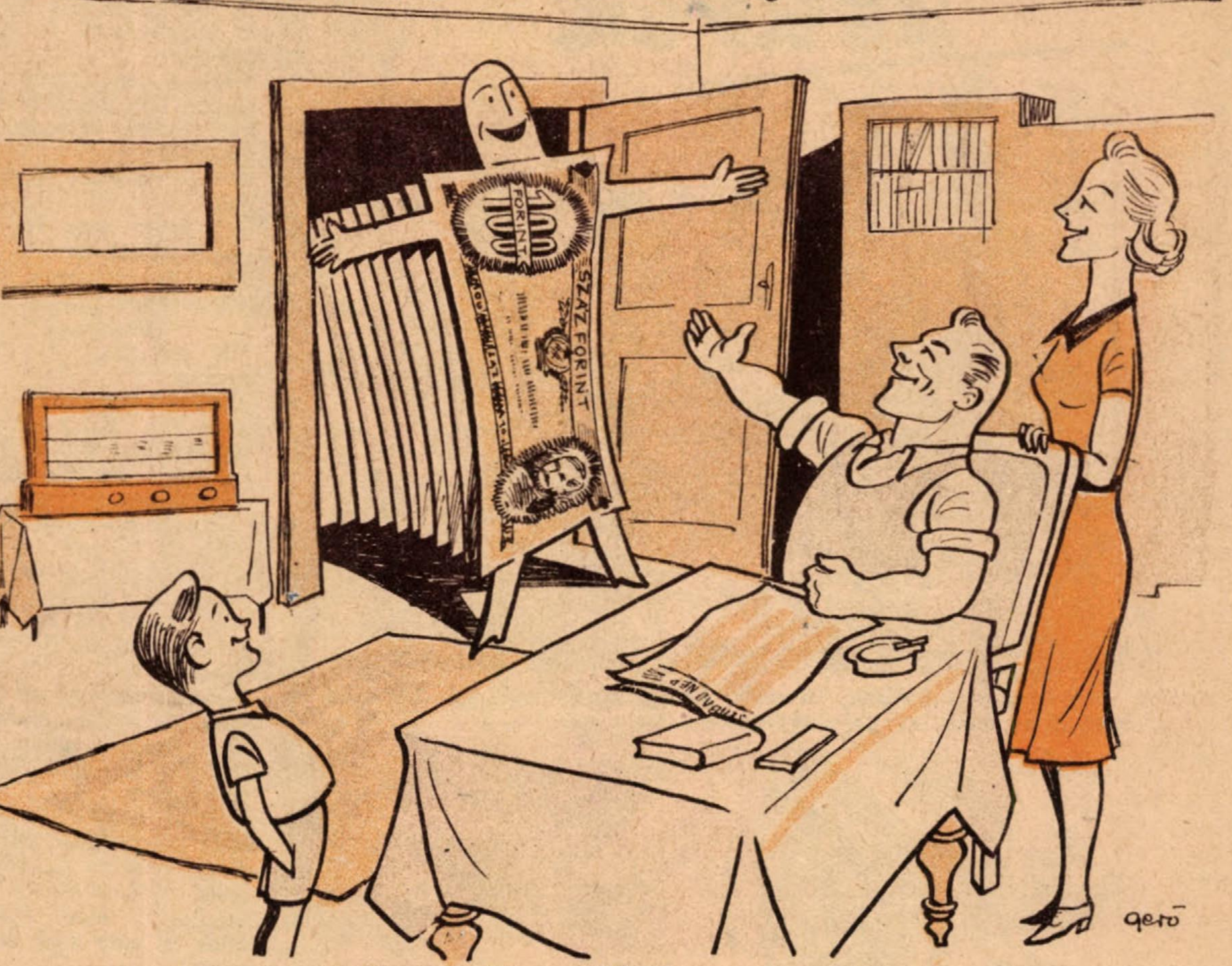
Az ügy most rendben van. December végéig már nem hosszabbitják meg a juhok farkát és nem röviditik meg a juhok farkának meghosszabbitására inditott eljárást.

Nem értesültem róla, hogy mi a manó bujkál az affér kulisszái mögött? Kinek érdeke az, hogy a juhok farka kurta legyen, mint a nyuszikáké?

Vagy az egész csak a levélváltások miatt történik?

GÁBOR ANDOR

Kedves vendégek

— Jóestét kívánok! Visszajöttünk!
— Dehiszen én csak ötszáz forint tervkölcsönt jegyeztem!
— Tudom, szaktárs, de megfiadzottam...

HÁZASTÁRSAK

akiket nem ásó és kapa, hanem sarló és kalapács fog elválasztani.

(Kovács Ferenc ötlete)

KULÁKNÉ BÁNATA

— Bizony, szomszéd úr, szegény uram ül. Pedig milyen jó ember, csak egy kicsit bogaras.
— Oszt mi volt a bogara?
— A zsizsik.

Kedves Ludas Matyi

1949 januárjában az Óbudai Fehérítőben dolgoztam. Egy szép téli napon alapos megfontolás után egy műszaki újítási javaslatot nyujtottam át az újítási megbízottnak. A fiú molett volt és kékszemű, ez a körülmény arra engedett következtetni, hogy javaslatom két hónapnál tovább nem fog a fiókjában heverni. Sajnos tévedtem. Április 9-én, amikor áthelyeztek az Egárthoz, javaslatom még téli álmát aludta a molett fiókjában, és várta a tavasz érkezését. A tavasz megjött és április végén vele együtt befutott hozzám a rég várt értesítés, amelyben közölték velem, hogy újításomat elfogadták és fáradjak be az előleg felvétele céljából. Én nagyon szívesen befáradtam, mert abban a tévhitben voltam, hogy javaslatomból lesz valóság is, de ismét tévedtem. Azóta egy év telt el és javaslatom további sorsáról semmi újabbat nem sikerült megtudnom. Pedig havonta legalább egyszer érdeklődtem. Belenyugodtam.

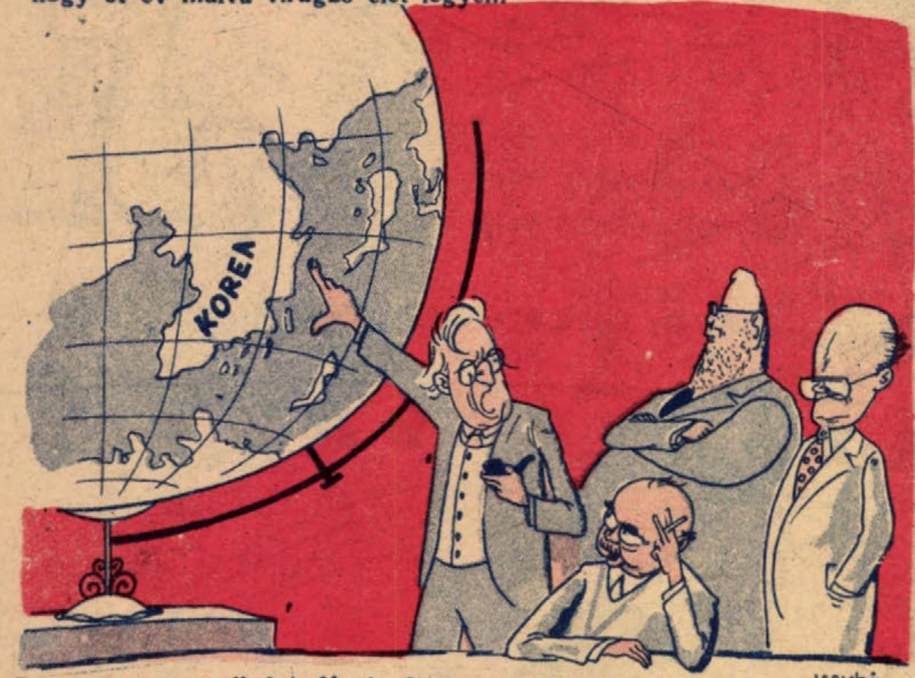
Jelenlegi munkahelyemen 1949 május 9-én két adminisztrációs észszerűsítési javaslatot adtam be, amelyek alkalmasak lettek volna tapasztalatcserére (mint később kiderült). Az újítási megbízott itt is molett volt, de nem kékszemű. Ezért nem is csodálkoztam azon, hogy javaslatom négy hónapig még tárgyalásra sem került. Ekkor meguntam a dolgot és reklamálni kezdtem. Kiderült, hogy a javaslat elveszett. Az újítási megbízott önkritikát gyakorolt, kért tőlem egy másolatot és öt hónapig ismét nem történt semmi. Az öt hónap letelte után némi összeütközésbe kerültem a felsőbb egyházi hatóságokkal, amely úgy történt, hogy a hét főszentet és az összes molett újítási megbízottat egy nevezőre akartam hozni. Azonban ez sem használt. Végre is merész gondolattal elküldtem panaszomat a Találmányi Hivatalhoz. A Találmányi Hivatal néhány héttel később intézkedett. Először elküldte javaslatomat az Oszb.-hez, onnan elkerült az Irellhez, onnan vissza a Találmányihoz. Hogy onnan hova, azt nem tudom, de lényeg az, hogy döntésről mindmáig nem tudok semmit. Most már végleg letörtem és elhatároztam, hogy abbahagyom a reménytelen küzdelmet. Csak annyit akarok hozzáfűzni, hogy az említett javaslattal 40%-os megtakarítást érünk el.

Üdvözlettel Pálfalvi Béla
a legelcsüggedtebb újítók egyike
Budapest, III., Eső-u. 7.

TERVEK ÉS TERVEK

A szovjet tudósok: Itt most sivatag van és mi azon dolgozunk, hogy öt év mulva virágzó élet legyen!

Az amerikai tudósok: Itt most virágzó élet van és mi azon dolgozunk, hogy öt perc mulva sivatag legyen!

A sorbaállás lélektana

(A és B úriasszonyok. Sétálnak a napfényes őszi utcán, mert egyéb dolguk nincs. Hirtelen megtorpannak.)

A: Nézd szívem, mennyi ember! Vajjon mit osztanak ott?

B: Nem tudom. Mindenesetre álljunk be.

A: Mire volna most éppen szükséged?

B: Most éppen semmire. Mindenesetre álljunk be.

A: Nekem is van most mindenem otthon. Mindenesetre álljunk be.
(Beállnak.)

A: Mit osztanak itt, nagyságos asszony?

C *(szintén úriasszony):* Mit ideskedik? Várja meg, amig sorrakerül, majd megtudja. Én már egy félórája itt vagyok és még nem tudom!

B: Ne tessék tolakodni, kérem! Én előbb itt voltam!

D: Én tolakszom? Maga tolakszik! Mindig az, aki mondja! Tudja meg, hogy nekem a beteg gyerekemnek kell!

B: Micsoda?

D *(bizonytalanul):* Amit itt osztanak! Az orvos rendelte neki!

E: Az én uram, szegény, már nem is tud mást enni! Annak életszükséglet!

B *(ravaszul, hogy megtudja):* Nem eszik mást? Csak mit?

E: Mondtam már! Amit itt osztanak!

D: Disznóság! Már félórája itt állok és még meg se mozdult a sor!

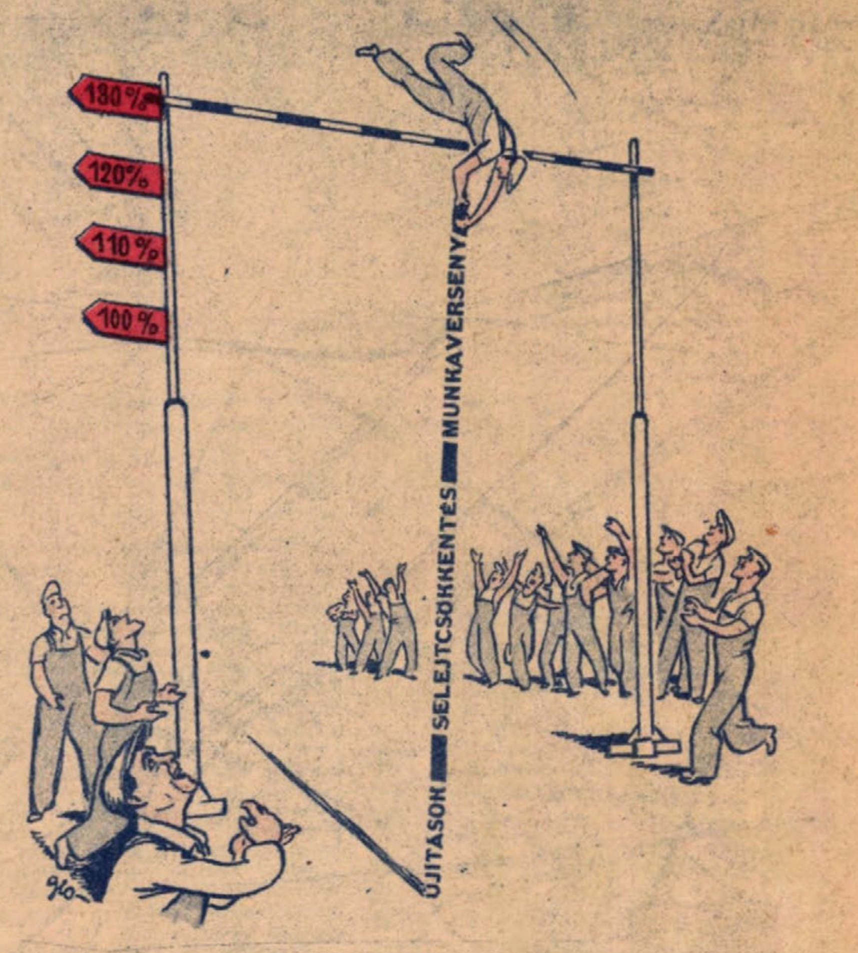
B: Álljunk kettős sorba, hölgyeim! Kettős sorokba! Akkor hamarabb megy!

F *(nyugalmazott grófnő):* Oszkáh, álljunk be mi is, hátha ehhe jön egy amehikai ujságíhó! *(A-hoz):* Thagikus ez kéhem, thagikus! Egy kis izééh sohba kell állni! Ami olyan fontos a huházkodáshoz! Mit adnak itt?

G *(jön kifelé):* Itt semmit, kérem. Nincs is itt üzlet, csak a kapu alatt négykézláb kukorékol egy részeg ember, attól támadt a csődület.

Gergely Miklós

AZ ÚJ NORMA

— Utánam, szaktársak!

Ha Spellmanból pápa lenne...

Miként a napilapok megírták, Spellman bíboros, az ismert amerikai üzletember most már pápa akar lenni.

Amennyiben Spellman álmai valóra válnak, valószínűleg az Első Biznisz vagy a Tizenkettedik Százalék nevet fogja választani. Beavatottak szerint még számításba jöhet az V. Atom és a II. Hydrogén neve is.

Spellman pápává választása esetére a pápaság székhelyét áthelyezné Washingtonba. E célból máris megindultak Truman előszobájának kibővítési munkálatai.

— Végre, mégis csak vásárolhatok valamit a fizetésemből! ...

Bizony, Zsíros úr!

— Miért lépett be a termelőcsoportba?
— Többen dolgozunk együtt, több lesz a földünk, több lesz a hasznunk.
— Hát minden csak több lesz?
— Nem! A maga reménysége, Zsiros úr, kevesebb lesz!

Zsibvásár

Tito: Alsónadrágot vegyenek! Alsónadrágot vegyenek!

Truman: Mutassa!

Tito: Tessék várni, most húzom le a népemről az utolsót! Egy pillanat az egész!

Churchill: Micsoda kiszolgálás ez? Már reggel óta várok arra a világháborúra!

Franco: Friss meleg a Spanyolország! Végeladás!

Truman (gusztál): Szépek ezek a francia gyárak.

Schuman: Olcsón adom nagyságos uram. (Súgva.) Lopott áru.

Churchill: Meddig várjak még arra a világháborúra?

Csangkájsek: Nagyságos uram! Vegye meg ezt a kis Formozát!

Truman: Nem bánom, adja ide!

Csangkájsek: Pszt! Majd később! Figyel a tulajdonosa!

Churchill (üvölt): Még mindig nincs meg az a világháború?

Liszinman: Koreai csücsköt tessék! Koreai csücsköt tessék! Amíg a készlet tart!

Adenauer: Ágyútölteléket tessék!

Tito: Tessék, itt az alsónadrág. Két dollárt kapok. Hé, Truman úr! Nem hallja? Hová szalad?

Truman: Pszt! Nem látja? Ott jön egy munkás!

Tito: Na és?

Truman: Jobb, ha nem találkozunk vele! Egy párszor csúnyán becsaptuk...

Számos Heti Híradó

Ez a bácsi a kis Szürke 0817-es sorozatszámú kötvényt jegyezte és nem is sejtette, hogy valóságos főnyereményt csinál vele

Ez az 5-ös bácsi két év alatt gyönyörű karriert futott be. Két év előtt még elégtelen kis osztályzat volt, tavaly jó lett az idén a legjobb.

Ez a 16 perc büszke mert jelenleg csak két cigarettát lehet elszívni alatta de 4 év mulva a Népstadionból a Délivasútig lehet a földalattival eljutni 16 perc alatt a minisztertanács határozata értelmében.

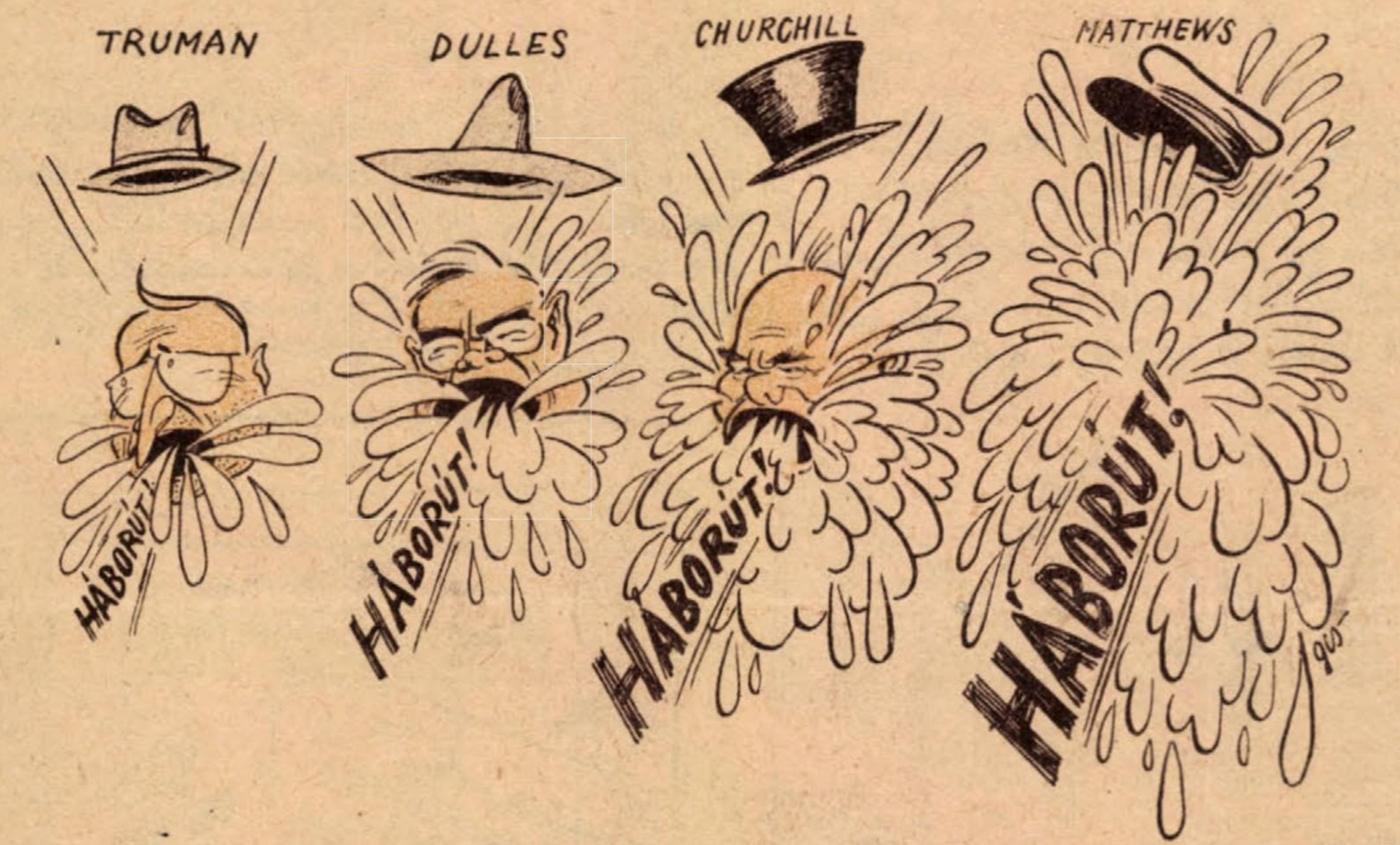
Kétféle ember

— Hullanak a falevelek! Nekem erről eszembe jut az elmúlás . . .

— Nekem pedig kulák úr, az jut eszembe, hogy el akarom végezni a vetési munkákat október 22-re, a tanácsválasztás napjára.

Melyik háborús uszító tajtékzik a legjobban?

Matthews, aki amerikai tengerészeti miniszter és nyilván a tengertől tanult tajtékozni.

Oh, természet, oh, dicső természet

— mondta Petőfi, mikor lelke, a Tisza partján, édes, mély mámorba szédült a természet örök szépségétől. De a Manchester Guardian ugyanazt mondta, amikor értesült róla, hogy a Természet az idén annyira el fogja rontani a gyönyörűnek igérkezett amerikai termést, hogy az 15 százalékkal rosszabb lesz, mint tavaly volt. Igy mondja: „Végeredményben a természet mégis kegyes. Aszaló hőség, homokviharok és kártékony férgek segitségünkre siettek". Vagyis: nem kell az élelmiszerek árát — a nagy bőség alapján — leszállitani, sőt, valószinűleg, emelni lehet, hiszen kevesebben vannak, mint tavaly. Persze, amikor az angol lap ezt írta, még nem volt biztos az üzlet. Ezt így fogalmazta: „A ravasz természet a következő hónapokban még mindig fölemelheti a termésreményeket. Azonban a klíma és a kártevők újra rendbehozhatják a dolgot. Legalább is így reméli az USA pénzügyminisztere: Ezek szószerinti idézetek a „haladó" kapitalista lapból. Hová halad? Kannibáli kéjek felé. Emberek éhezni fognak: Gyönyörű! s a profit nőni fog. Csodaszép!

Boszorkányos bűvész

(Latabár Kálmán a „Dalolva szép az élet" című filmben egy ügyetlen bűvészt játszik.)

— Mit csináljak, egyetlen bűvésztrükköm sem sikerül, Matyikám!

— Viszont sikerül megnevettetned a közönséget, Latyikám.

Uj Csillag jelent meg

a Magyar Írók Szövetségének folyóirata.

Ludas Matyi azt üzeni!

Medvefi Mackó. Kedves is, igaza is van, de mulatságosabban kell megírni az ilyesmit. És főleg nem névtelenül.

Tokaji György, V. Bálint, F. Andor, Vörösmarty-u., V. Bp., Siculus, K. Ferenc, Krisztina-krt. Kaczor, Mohács, Albert Ferenc, I. Dezső, Ózd, L. Imre, Újpest: nem közölhetők.

Ludas Matyi

Főszerkesztő: GÁBOR ANDOR
Felelős szerkesztő: GÁDOR BÉLA
Szerkesztő: TABI LÁSZLÓ
Kiadja a Szabadság Lapkiadó-vállalat.
Felelős kiadó: GOLÁCS ERNŐ
Szerkesztőség: Budapest, V., Honvéd-utca 10. Telefon: 127—750, 128—031.
Kiadóhivatal: Budapest, VIII., Blaha Lujza-tér 3. Telefon: 143—012, 143—017.
Nyomatott a Budapesti Szikra Nyomda NV. offset-körforgógépén V., Honvéd-utca 10.
Felelős nyomdavezető: Radnóti Károly.

Le a borravalóval!

— Alászolgája, kedves uram. Hajvágás, borotválás, fejmosás, pedikür, manikür tetszik? Csak borotválás. Igenis kéremásan. Príma kiszolgálásban tetszik részesülni, méghozzá borravaló nélkül. Uram, mi megszüntettük a lealázó polgári csökevényeket. Jelszavunk: csak borravaló nélkül! Úgy bizony, kéremásan, öntudatos dolgozó nem fogad el borravalót. Méltóztassék megtekinteni, két táblánk is hirdeti, kicsit följebb szíveskedjék az állát. Mert kéremalásan már a neve is megalázó, aszongya, hogy borravaló. Nekem ne adjon senki rongyos húsz fillért borra, amikor egy kisfröccs egy forint húsz. Kéremszépen, nekem van egy kuncsaftom, az két forintot szok csak úgy mellékesen adni. Kérem, ez mindjárt más, egy komoly fröccs. Kiborotválni parancsolja? Igenis kéremalásan. Nálam senki jobban nem ért a kiborotváláshoz.

— Ó kéremszépen, mennyi borravalót kapok a jó kiborotválásért. Kéremszépen direkt undorral fogadom el. De ennek különben is vége, drága egy elvtársam, nem kell borravaló, szűkösen, de becsületesen élek. Megalázást én nem fogadok többet el. Különben is két tábla hirdeti. Uram, méltóztassék csak megtekinteni, öntudatos dolgozó nem fogad el borravalót. Kérem uram és elvtársam, én nem vagyok éppen olyan jaj de nagyon öntudatos, de borravaló elfogadásáról szó sem lehet. Pedig higyje el uram, én nem pálinkát vennék rajta. Most gyüjtök egy biciklire, egy jó kis műhelygépre, de én nem borravalóból veszem meg azt a gépet. Mire való az ilyesmi, uram. Különben is két tábla hirdeti. Kéremalásan tegnap húsz kuncsaftom volt összesen, alig kaptam húsz froncsi mellékest. Na köszönöm szépen. Van kollégám, aki a dupláját összeszedi. Kölnit parancsol?

— Egy pofa, tessék csak elképzelni, harminc fillért adott. Kéremalásan nekem ne adjon harminc fillért, csak tartsa meg magának. Nekem nem kenyérre kell a borravaló, a mellékes izé, dehogyis kell borravaló. Különben is két tábla hirdeti, öntudatos dolgozó nem fogad el borravalót. Igen, kéremszépen, harminc fillért adott, nem szántam volna a szeme közé vágni. De én nem csinálok botrányt. Minek az ilyesmi. Majd máskor behozom. Majd adok én a pofájára frászt, nem kölnit, és mennyit rápazaroltam. Harminc fillér! Tegnap kéremszépen egy úr két forintot adott, hogy vegyek rajta fröccsöt. Az igen. Nem borravaló, hanem a szakmunka megbecsülése kéremalásan. Egy kis fazonigazítást parancsolni tetszik? Nem. Ó, kéremszépen, nincs semmi baj. Öntudatos dolgozó kéremszépen tapintatos. Igenis kéremalásan, hajvágás, kölni egyötven. Appardon, a kabátkáját kicsikét leporolom, így ni, igazán milyen helyes kis kabátka. Kéremszépen, a borravaló nálunk megszűnt, ott a tábla. Igazán milyen csinosan megborotváltam uraságodat. Igen, egyötven kéremszépen, csak egyötven, borravaló nélkül, kéremszépen. Igenis, viszontlátásra a . . . a viszontlátásra . . . Na de ez, uram, uram . . . Elment. Na de uram, ez csak egyötven, na de uram, ez tiszta kitolás. Na megállj, majd jössz te még az én utcámba. Isten verje meg az ilyen smucig pasasokat. A lelkem kibeszélem neki s mondom, hogy izé . . . hogy rávezessem a helyes útra . . . na megállj, majd adok én neked frászt, de nem kölnit. Egy fél liter kölnit rálocsoltam a pofájára. Na megállj! . . . Az isten verné meg, pedig két tábla hirdeti . . .

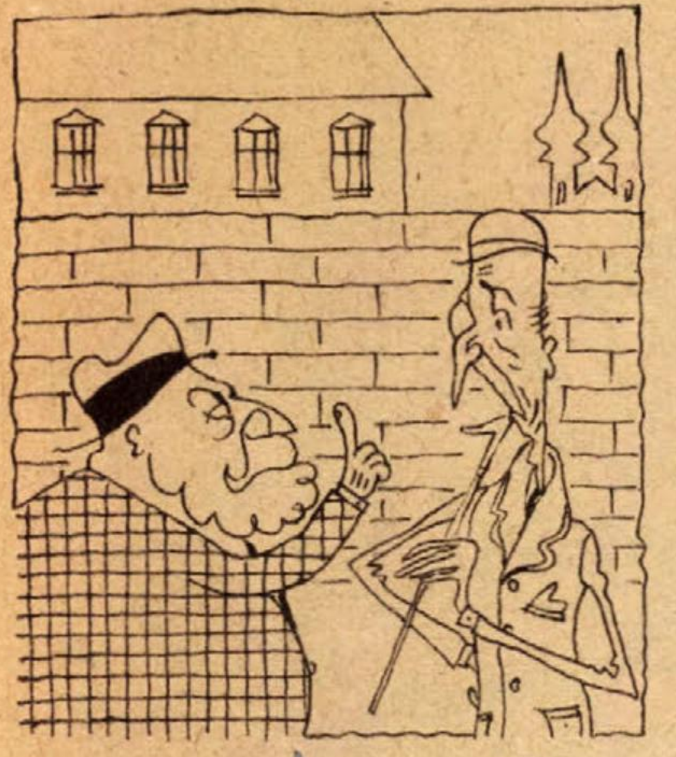
Nagy S. József.

A madárijesztő és akik hisznek benne

(Krokodil, Moszkva)

– Mit szólsz hozzá kérlekalássan,

— Ez rettenetes, kérlekalássan, hogy mindenütt ilyen inzultusoknak van kitéve az ember. Épp a napokban találkoztam a Macskaházy Rudival, tudod, aki csendőralezredes volt és most apróbb kölcsönöket vesz fel kérlekalássan, ő mondta találóan, hogy az ember bottal ütheti a mult idők nyomát.

— Akkor neki jó, kérlekalássan, mert mégiscsak üthet valamit azzal a bottal.

— Igen kérlekalássan, de az mégsem az igazi... Aztán kérlek, itt vannak ezek a koreai dolgok, ezt sem értem, mert az amerikai újságok olyan derűlátóan írnak és közben kérlek mindenféle atrocitások vannak...

— Ez azért van, kérlek, mert az amerikai újságokat nyomdában nyomják, a katonákat pedig kérlek a tengerbe...

— És mit szólsz ahhoz, kérlek, hogy mennek itt ezek az izék, ezek a dolgok...

— Nem tudok hozzászólni kérlek, mert ami engem illet, én teljesen tanácstalan vagyok.

— Ez már nem tart soká, kérlek, már tudniillik ez az izé, ez a tanácstalanság, mert most jönnek a tanácsok.

— Az micsoda, kérlek?

— Az kérlek olyan izé, olyan gyülekezet, amiben asztalosok, meg suszterok meg munkások foglalnak helyet.

— És mit szólsz ahhoz, kérlek, hogy ezeket a nyereménykötvényeket tényleg kisorsolták?

— Azt kérlek, hogy most már utólag nagyon sajnálom, hogy nem vettem én is egy olyan izét, annál inkább, mert nekem megígérték, hogy nyerni fogok.

— Ne beszélj, kérlek. És kicsoda?

— A házmegbizott. Ő mondta kérlek, hogy előbb-utóbb kihúzom majd a lutrit... Na szervusz, kérlekalássan...

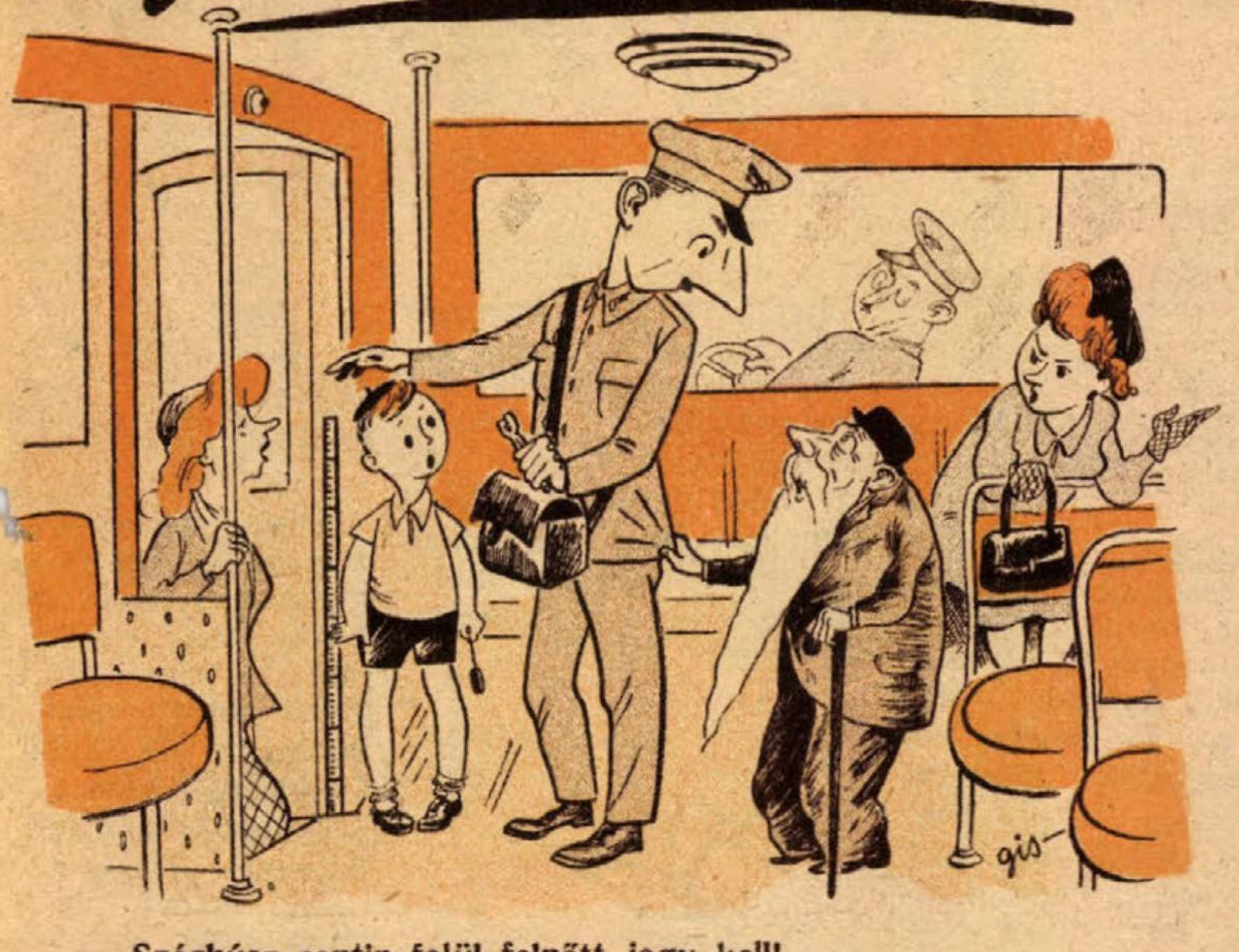
— Szervusz, kérlekalássan.

Darvas Szilárd.

Az ugródeszka

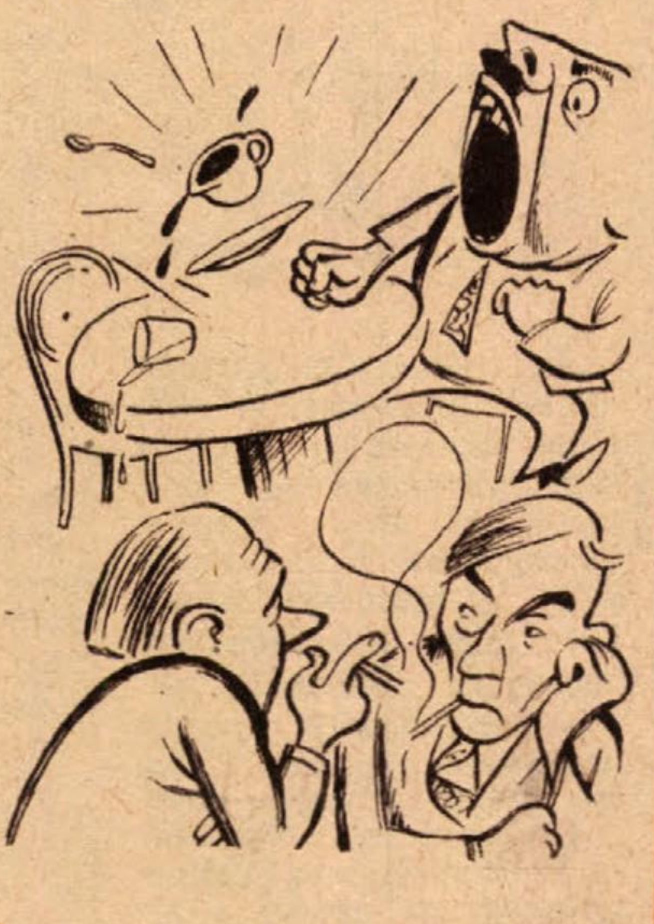

Öreg ember nem vén ember

— Százhúsz centin felül felnőtt jegy kell!
— Akkor én gyerekjegyet kérek, kalauz fiam.

Hogyan mérgelődjünk?

Barátom, Lajos, kiitta maradék feketémet, szórakozottan eldobta cigarettámat, mert zavarta a füst, aztán így szólt:

— Erről könyvet lehetne írni. Napok alatt elkapkodnák.

— Miről?

— Még kérdezed? Nézd azt a kövér kopaszt, ott a második asztalnál.

Odanéztem. A kövér kopasz üvöltött, halántékán kidagadtak az erek és félő volt, hogy mindjárt megüti a guta, vagy valaki más:

— Disznóság — bömbölte — jéghideg a feketém! Mindenki tudja, hogy forrón szeretem! Ebbe bele kell pusztulni! Ezt nem lehet kibírni!

Barátom elnézően mosolygott:

— Hát látod fiam, itt van a baj. Az emberek nem tudják, hogyan mérgelődjenek. Erről kellene könyvet írni. Az egyetlen használható mérgelődési formula a leltármérgelődés.

— Az micsoda?

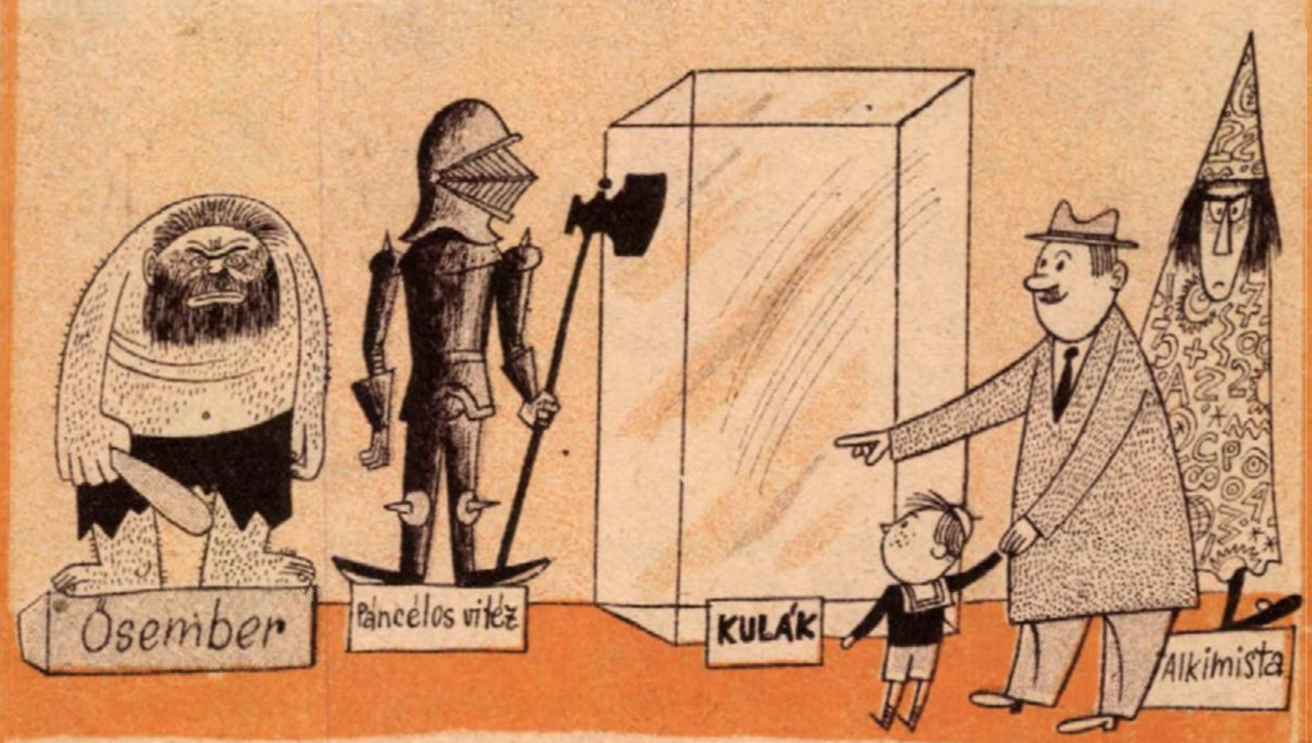
— Épeszű ember csak így lehet dühös. Leltárral. Látom, nem érted. Pedig nagyon egyszerű. Egy automatikus, gyors leltárt kell készíteni az embernek. Leltárt mindenről, kellemesről és kellemetlenről. Az ember aztán villámgyors egyenleget von, s úgy dönti el, mérgelődjék-e, vagy sem. Mondjuk, ennek a hülyeségre hajlamos kövérnek az esetében, ha hideg lenne a feketekávém, én így mérgelődnék, leltárral:

— Szép vagyok, zseni vagyok, fiatal vagyok, egészséges vagyok, szabad vagyok, szép idő van, pénz van a zsebemben, dolgozom, újabb pénzeknek vagyok kitéve, hiszen mindenkit érhet pénz, szerelmes vagyok nejembe, született Panniba, új ruhát csináltattam, kitűnő szabónál, a nagyobbik fiam imád iskolába járni, pedig csak most kezdte, van két kezem, ugyanannyi lábam, teljes felszerelésem, az őszi nagytakarítást befejeztük, szerencsésen sikerült, elszívtam ma két csomag Kossuthot és egy darab acélszeg sem volt benne, tegnap olvastam ki Illés Béla remek könyvét, a Kárpáti rapszódiát ezzel szemben igazán hideg a fekete. Na. Az ilyesmin csak mosolyogni tudok, megiszom hidegen. Rendelek egy másikat, ami meleg. Otthagyom a hideget. Visszaküldöm a hideget és nem rendelek másikat. Hazamegyek és főzök magamnak egy mérhetetlenül forrót, hogy belehalok. Ezek a lehetőségek. De mérgelődjek ezen a marhaságon, amikor millió pozitív jó van bennem, mellettem, körülöttem? Végzetes ostobaság lenne CSAK A PUSZTA HIDEG FEKETÉT látni meg, amikor még soha ilyen boldog életemben nem voltam, a hideg feketét leszámítva, ami nem öröm.

Minden épeszű ember tudja, hogy ártanak a felindulások és egy jó dühös fellobbanás megfelel ötven rossz, elszívott cigarettának és sokkal kevesebb élvezet. Én rájöttem a nagy titokra. Hogyan mérgelődjünk? Leltárral. Vagy sehogy.

K. P.

MÚZEUMBAN

— Eljön az idő, fiam, amikor ez a szekrény sem lesz üres...

Kilenc új majmot kapott az Állatkert

Az őr: Bocsánat, ön a szállítmányhoz tartozik?

A fegyvergyáros szépreményű fiacskája

— Gratulálok apus! Az új géppisztoly-modeliünk förszt klassz!

Ludas Matyi az ELSŐ MAGYAR CÉRNAGYÁRBAN

ÉLJEN A SZÁMTAN

Ha az ember különleges egyéniség, más, mint a többi. Persze a láb, kéz, vakbélgyulladás, lúdtalp és köldök nagyjából azonos, de a gondolat ereje az egyéniséget a szürke átlag fölé emeli.

A cérnázó Szöllősinéje is eredeti egyéniség. Amíg mások 120—150 százalékra teljesítenek, ő megelégszik 50 százalékkal. — Mondd már, úgyis kifizetnek 80 százalékot... — idézi gyakran önmagát s addig éljen a munkavisszatartás! Mert az új norma, mint egy hatalmas kő, belefeküdt Szöllősiné gyomrába s eddig hatvan népnevelő sem tudta onnan kioperálni.

Szöllősiné számol, spekulál, kombinál, játsza a haragszomrádot az új normával. Szöllősiné már csecsemőkorában is kiváló számtantudós volt s az édesapja tízszer körülkergette a nyúlketrec körül, ha elvétette a számtani feladatot.

. Szöllősiné és néhányan, akik vele tapsolnak s hívei a matematikának, így számolnak:

— Visszatartjuk a munkát, könnytengert árasztunk a pártirodára s csak annyit teljesítünk, amennyi a felmondás elkerüléséhez elég. Előbb-utóbb elutáljuk az új normát, visszakapjuk a jó laza régit s a „termeljek keveset, jobban élek" alapot megteremtve, függetlenítjük magunkat az irányvonaltól.

Ez számtani nyelvre fordítva annyit jelent: azokat, akik szabotálják a munkát, összeadják a fegyelmi bizottság ítéletével, beszorozzák a felmondási idővel s kivonják őket a gyári forgalomból.

Szöllősi szaktársnő és társai pillanatnyilag erős házikezelés alatt állanak s a magasabb matematikai művelet helyett a leggyermekibb számtani fogalmakkal ismertetik meg őket, helyes példákkal bizonyítva, hogy a százötven százalékot vagy tán többet is nem nehéz megtermelni. Kérjük Szöllősinét, egyszer próbálja meg kiszámítani, mennyit keresne mondjuk kétszáz százalékkal és higyje el, minden köbgyök, matematika, munkavisszatartás, mellébeszélés nélkül egész szép összeg jönne ki.

Képünk a Cérnagyár művészegyüttesét ábrázolja, amely egy festőből és egy rajzolóból áll. A festő Wamoscher Pál vegyészmérnök, a cérnafestöde vezetője, a rajzoló pedig Szőts Gizella, a kiváló DISZ-táncosnő, aki remek ruhatervrajzokat készít, bár véleményünk szerint ezek a tervrajzok még sokkal remekebbül sikerülnének, ha néha a munkaidőn kívül készülnének.

USA-MENNYORSZÁG

Gengszter Jim: Miért sír kolléga, hiszen már nem él!
Gengszter Bill: De ha élnék, most Koreában kitüntetést kapnék...

Miért 87-es, a 87-es?

Mert: 87 percig kell várni, míg reggel jön egy.
Mert: 87 utasnál kevesebb reggel sosincs rajta.
Mert: 87 kérés ment a villamosvállalathoz, mégse állít be dupla kocsikat.
Mert: 87 variációban emlegetik a villamosra várakozók és a villamoson szorongók a villamosvállalat vezetőségét.
Mert: nincs több mert, csak egy miért. Miért nem gyorsabbak a járatok reggel s valóban miért nem állít be a vállalat dupla kocsikat?

Cérna volna, selyem volna, mégis kifordulna

Az ilyen magamfajta nőtlen fiatalembernek vékony cérnaszálon függ a lelki egyensúlya, ha ellátogat az Első Magyar Cérnagyárba. Mert szerte ebben a gusztusos üzemben csinos fehérköpenyes lányok és asszonyok serege gombolyítja spulnira nemcsak a végtelen fonalat, hanem a véges riporteri szigort és éleslátást is. Ezért most megerősítem szívemet, de mielőtt a továbbiak során ennek ékes bizonyságát adnám, férfiúi együttérzéssel kell meglengetnem részvétem gyászkeretes zsebkendőjét Stróbel és Gömöri elvtársak előtt, akik az „erősebb nemet" képviselik a szoknyás vezetőségben. Ez ügyből kifolyólag szemükben megtört fénnyel kérik az illetékeseket: tegyék lehetővé a cérnagyári férfiak emancipációját és ha lehet, egyenjogúsítsák őket a nőkkel, amíg nem késő!

A gyár régi vezérigazgatója csak decemberben távozott angolosan, amit nem is lehet tőle rossz néven venni, mert hisz brit gentleman volt. Ami abból is kiderül, hogy Mr. Blanford strandfürdős és teniszpályás luxusotthonában hidegvérrel tette túl magát olyan kicsinységeken, hogy például a gyári csecsemőknek még strandfürdőtlen és teniszpályátlan otthonuk sincs. Most viszont Blanfordjuk nincs, amit aránylag könnyen viselnek el. Ez abból is kitűnik, hogy igen vidáman eszik a tejbepapit a hajdani luxusvilla szép szobáiban. A cérnagyáriak mégis mostohagyerekeknek érzik magukat. Vajjon miért? Némi faggatás után kibökik: nem lettek élüzem, pedig jól dolgoznak. Mi rövid tépelődés után homlokunkra csaptunk és ragyogó ötletet adunk nekik: dolgozzanak még jobban.

Nyelvújítók, figyelem! Új szót tanultunk a cérnagyárban: totojázik. Ez körülbelül annyit jelent, mint tépelődik, kapkod. Méghozzá a kistermetű, de nagy ambíciójú Burgerné propagandista elvtársnő teszi ezt, akiről már csak azért se tudok semmi rosszat írni, mert olyan nagy lelkesedéssel kalauzol minket végig a spulnik birodalmában, hogy még ma sem értem, miként fér ekkora cérnaszeretet egy ilyen csöpp propagandistába. Hogy mégis totojázik, azt a rossz nyelvektől tudom. Ugyanis a kis Burgerné igen sok lovon ül, másszóval túlsok teendőt vállalt magára: propagandaosztály, sajtókiértékelés, agit. értekezlet, békebizottság, Szabad Nép baráti köre. Néha ő maga sem tudja hirtelenében, hogy melyiken is vágtasson el, ilyenkor aztán állítólag totojázik. Már úgy értem, hogy a rossz nyelvek szerint.

Az egyik fordulónál Kolosi elvtárs bukkant elénk, aki a főellenőri posztot s evvel kapcsolatban a ‚Janda' álnevet tölti be, s egyszer olyasféle véleményt kockáztatott volt meg, hogy az egész gyárban nincs egyetlen jóképű lány sem. Nosza felzúdultak erre a cérnatündérek és csasztuskába faragva közölték Kolosi Jandával: nem csoda, ha hozzá egyetlen lány sem vág jó képet. Én szívesen megvédeném a derék spulniellenőr férfiúi szépségét, de ahogy visszaemlékezem nemesveretű profiljára, az az érzésem, támad, hogy azt tényleg nem a Dekorációs N. V. tervezte.

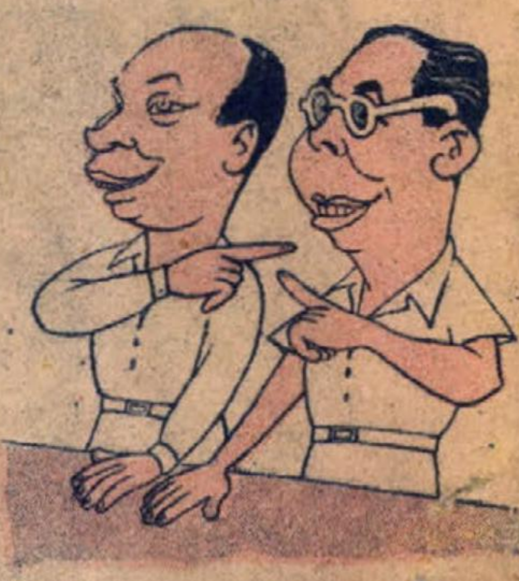
Beteg egyre kevesebb akad a gyárban, habár néhány álszívbajosért ma sem kell a szomszédos Izzólámpagyárba menni. Ezeket Emilia nővér kezeli ki néhány ampulla H_2O befecskendezésével, mely utóbbi szaknyelven csapmelléki Duna-vizet jelent.

Miből lesz a cserebogár? A természetrajz könyvben egy csimasz nevű pimasz kis pondróból, a cérnagyárban viszont Tóth Magdából és Molnár Jolánból. Az említett bogárkák kedves, szerény munkásleányok voltak, de mióta tisztviselőnővé minősítették át őket, olyan magasan hordják az orrukat, hogy az eső is csak azért nem csepeg belé, mert jobb ízlése van annál. Volna számukra egy szerény tanácsunk: ne akarjanak ők „uri dámák" lenni, — maradjanak meg inkább szerény, becsületes dolgozóknak...

A DISZ-eseknek nagy napjuk volt: délben avatták az új kultúrházat. Mit mondjak róla? Szép, tiszta, gusztusos, csak attól félek, hogy egy kicsit szűk a keresztmetszete. No és ami nem megvetni való: a kis ház berendezésében tevékeny részt vettek a fiatalok. Még a súrolást is maguk végezték el Schmidt Anna titkárnő személyes vezényletével. Tegyük hozzá: kifogástalanul.

Pénzügyminisztere is van a gyárnak Hartmann Miklós személyében, aki kiváló ember, csak egy gyengéje van: ha pénzt kérnek tőle, akkor befagy, mint decemberben a városligeti tó és a vállalatvezetőre mutat. Szerencsére Lukács vállalatvezető elvtárs is férfi a talpán és habozás nélkül visszamutat szeretett pénzügyi főnökére. Így aztán elmutogatnak egy darabig, ami alapjában véve vidám dolog, csak kevés hasznot hajt. Márpedig beruházáshoz, építkezéshez, kultúr- és sportlétesítményekhez három dolog szükséges: pénz, pénz és pénz, mint azt már néhai Montecuccoli úr is megállapította, aki ugyan cérnaszakembernek állítólag elég közepes volt, viszont, mint okleveles zsoldosvezér, elég jól értett az anyagiakhoz.

Összes leendő csecsemők örvendjetek: a gyár új bölcsődét épít! Persze a költségvetéshez pontos adatok szükségesek: többek közt tudni kell, hogy a jövő évben hány aprósággal kell számolni. Ezért Lukács elvtárs időnként termelési értekezletre gyűl össze a gólyanénivel, amelyen a jövőévi termeléselőirányzatot vitatják meg. A megbeszélés eredményei még nem szivárogtak ki, egy azonban bizonyos: hála az életszínvonalnak, a cérnagyári elvtársnők ezen a fronton is az élen járnak. Amely körülmény arra enged következtetni, hogy azért néha-néha mégis csak szóhoz engedik jutni a férfiakat is...

Németh Zoltán